

219. Quod sunt et Cum L. Toller. Dico. 1a
 Sect. 2. no. 4. L. Toller. Dico. 1a. no. 2. Dico. 1a. no. 2.
 Cum Toller. Dico. 1a. no. 2. ad illam si est signum effluum super-
 naturalium ad quod reducendum elevatur per se ipsum in accep-
 tum sine lumine gloria et si illi ad illud si est signum male
 virtutis Beate. Si qua enim virtus gloriose est in se nulla
 virtus naturalis continetur in virtute sua nisi aliqua effluum super-
 naturalem. Si enim nulla virtus continetur cum illa ut ad quod
 potest virtus naturalis in se ut ad quod naturalis signum effluum super-
 naturalem.

230. In his in quibus solus est diffinitio suadet L. 9. Si estis super-
 naturalis continetur in virtute naturali alicuius cum nudata ele-
 vatur ad illam ad illam iam in se est. Si debetur exigentia quod
 virtus et per consequens non superatur. Suadet L. 9. Si estis
 virtus et virtus alicuius est in se et in se habet sibi in se
 a natura ad quod elevatur effluum superatur naturalis et debentur con-
 gloria et cum ad illam elevatur est in se L. 1. Virtus naturalis
 ad quod elevatur effluum sicut debentur gloria et virtus et virtus
 virtutis et virtus ad quod elevatur effluum superatur. Si nulli
 virtus naturalis debentur cum gloria superatur, alii virtus in
 creatura naturali debentur lumen gloriae in se et virtus et virtus
 aliqua superatur. Si hoc est possibile, eam omnia in se
 L. 1. et virtus ad virtutem Beate. no. 2.

231. Hanc positionem contendunt eludere aliqui
 In virtute sine aspectu, quod est virtus naturalis
 illuminata in se. Virtus naturalis superatur, quod ad quod
 continetur in virtute naturalis a se quod fontem in-
 ad quod, nam ut sit superatur de debetur exigentia quod

Satis est quod continentiam adesse in virtute caritatis. 3° in est
 quod si in caritate non satis est quod continentiam adesse in virtute
 caritatis. Sed et regnum quod continentiam adesse in virtute caritatis
 caritatis; aliter enim quod continentiam adesse simul in virtute caritatis
 et supponit esse simul male et supponit ad eum modum quo
 si daretur aliquid enim quod esset simul de conceptu 1° Dei et in
 esse de conceptu 2° Dei esset simul subiectum et actus. in est
 omnium dicitur quod virtus caritatis est simpliciter in caritate supponit sed
 simul ens male et supponit potest contineri in
 virtute caritatis et contineri in virtute supponit.

232. Ad 2^{am} partem Eundem autem occurrit in esse
 naturam quod si potest contineri debentur omnia completa
 naturam ad eum modum quod talis anima est ad debentur ipsi potest.
 nisi vero supponit in esse debentur potest naturam et ideo esse in debentur
 completa ad eum modum. quod continentiam de potest aqua quod continet
 in sua potest potest calore et potest potest calor in debentur in
 aqua. hoc in potest completa ad eum modum potest.

233. Sed adhuc non satisfiunt quod si in supponit
 et contineri in virtute caritatis. caritatis est illi
 debentur quod potest quod dicitur ad eum modum potest inclinat potest
 tali potest quod omnia in debentur anima exigit a potest in potest inclinat
 ad eum modum. Ad hunc exigit a potest illi debentur. quod
 omnia supponit esse debentur potest naturam in quod contineri in
 contineri et potest contineri debentur caritatis ad eum modum.
 Sed bonum quod si esse supponit contineri in virtute inclinat
 et contineri potest naturam cum hoc virtus esse actus et potest
 contineri in virtute caritatis in suis anima et de anima sine dubio
 potest.

Sub potentia obedientialis, et cum respectu ad illam
si humanitas in sola forma entitatis male negatur, et
cuius est quod visio Beata tam supernaturalis est quod ad vitalitatem,
quod quod ad entitatem, ac prout negatur quod ad vitalitatem illam
sine oblatione, et aliquid conceditur cum illa, quod in conse-
quenter debet si humanitas sub oblatione, et tunc visio vitalis
a sola potentia vitali potest reduci.

240 Deinde: Ithi specialiter differt a Lapide, quod potest
Operari ad producendum vitam, vitam Beatorum,
in Lapide, quod qui cognoscitur illum specialiter differe a
Lapide, prout Capite Martis Venies in Cognoscendo visum
Beata. Innegando visio, si intelligatur et illi in sua virtute naturali
nude sumptam, quod et sic de differt a Lapide, nec quod
sit talis natura ut potest vitaliter operari, et quod etiam cognoscitur
illud, sed Venies in Cognoscendo visio vitalis malis, et tunc
visio est quod visio. Deinde, et si videtur impossibile, visio
Beata adhuc itly daret eandem speciem, et potest visio
malis, natura, et sic prout obedientialis, et sub oblatione est
visum ad producendum vitam Beatorum.

241 Vergeb. Ithi, fundat dignitas, et oblationem
ad producendum vitam Beatorum, in Lapide, quod
signum est quod itly, in se prout naturalis dicitur magis conceditur cum visio
Beata, quod Lapide, ac prout, et illam differt itly, de se Lapide.
Deinde, dignitas visio, Ithi, fundat dignitas, et oblationem
in se prout naturalis, nec in se prout obedientialis, conceditur visio.
Ita quod Lapide, quod itly, sed in sua virtute naturali, spectari
minime fundat dignitas, et oblationem ad vitam Beatorum,
cum dicitur, sed in visum naturalis, prout illam videtur

Ally nō q̄ p̄a dēdualis ē fundas talē nōquā dūm eēt
p̄m dēdualē ad p̄duendos vitales aīis sup̄nals
q̄m nō ē lapis. Cum implicat qd lapis p̄ducat vitales
quem cum p̄dant dēdualis sōt ē ad id qd nō p̄mptū

242 Cylarū amplius radia dū q̄ si solū
libia et nō aīis p̄is affrūm ad sustiam di-
nām q̄ s̄ subitū dūm Hypotetaci d̄ regū qd subia
Eēt q̄ p̄mptū nātū cum vīse Hypotetica nō qd illa
contineat d̄ in ad d̄p̄e in sua virtū nātū. q̄ p̄mptū
q̄ vīs illū nō nō lapis p̄is eluari ad p̄dubī vitale
vīs vīse d̄ regū qd illū eēt vīse nātū ad
illam vīse p̄duendā sōt qd eēt vīse dēdualē
q̄m nō ē lapis nō qd eēt p̄is. Cum aīis vitales op̄als
p̄dubī aggrēdi a glō vīse nō ē lapis nō ē. Item d̄
in subia nō d̄ vīse nātū ē unad̄p̄e ad suscipiē
d̄ Cās and̄ q̄ nō ē dēdualē ^{vīse d̄ regū} p̄mptū sōt d̄ vīse vīse
tū dēdualē qd d̄ d̄p̄e ex aīis qd nō mēp̄a affrūm
vīse. Sed ad hoc d̄p̄e vīse dēdualē nō vīse nō sumi.
vīse glōrie d̄ in illū qd cum illū eēt lonēp̄e. Cōceptū
d̄ regū Cēs. qd cum illū eluato eēt Cōceptū Cōceptū cum illū
vīse sumptū ē vīse mēp̄a nātū ē nō p̄mptū.

243 Obje: 3. Chasmiā epp̄am vīse dēdualē d̄ rō
vī ad illam ē signū nātū sp̄i vīgibīlī qd nō ē
Cā nātū eēt mē sumptū vīse signū epp̄is sup̄ nātū. Negat
vī d̄ d̄p̄e qd Chasmiā epp̄am cum ord̄ eēt vīse sua ad
p̄duendā sp̄i vīgibīlī ē d̄p̄e eluari d̄ rō vī ad
illam Cōceptū nātū cum d̄p̄e sp̄i. ad vīse Cā nātū nō ē
sumptū sine vī eluari ē vī ad illam nō p̄mptū nātū

Sine in divisi ordi in postum ordini in se quod in
orale et supnale in det major dista in rei latis
quod in Corporale et puate det uo maior in re lo-
cupitij Oe et effectij.

249 Dies

[Faint, mostly illegible handwritten text covering the majority of the page]

ab

The first part of the manuscript is a list of names and titles, including "The King of the Kings", "The Lord of the Lords", and "The Prince of the Princes". It is written in a formal, calligraphic hand.

The second part of the manuscript contains a series of lines, possibly a prayer or a dedication, written in a similar formal hand.

The third part of the manuscript appears to be a list of names or titles, continuing the formal style of the previous sections.

The final part of the manuscript consists of several lines of text, possibly a concluding prayer or a signature, written in the same formal hand.

And in this case it is clear that the good and
evil of the world is not in the hands of God
and in the hands of man, but in the hands of the
Angels of the world.

Q. 1.

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

filii esse ad invicem signa per convenia in no. qre huius
 difas e an velis sint signa natia Australis sui huius
 huius sit absus. & ceteris.

262 Pater voluit a fratre qm tenet huiusmodi cum
 P. Isar. Lib. Tract. 6. no 247. P. q' relati-
 tio e nati conepa cum suo tro: Id est signum et aliquid
 eius nati conepit. Subadinvicem signa q' d. duodecim si
 Major q' relati e q' huiusmodi videtur quod esse lites q' aliqd
 nati respicit. Unde si relati eant q' tro velati e cognoverit
 nam unius velis et agnit velis opposita. Et si eant q'
 tro lem absam qd cognoverit nam velis et agnit
 huiusmodi absu. et q' cognoverit huiusmodi ut huiusmodi agnit et velis
 q' e lites ad ipsu huiusmodi.

263 Conventio huiusmodi descendit a Magistris Isar. Lib.
 2. d. attribuit Cap. 26 no 20 finis d' Lib 2. c. 28
 no 20. et 2. d. Angelis c. 26 no 20. P. Solus Disp.
 2a Sect. 2a no 22 q' qbus app' 1. signu in parte dei
 prius agni qm signatu: Id est velis si simul agnosce q' d.
 q' dicitur maj: signu in parte dei prius agni agnosce directa
 qm agnosce signatu et agnosce directa dicitur ex signo conub.
 qm agnosce signatu agnosce indirecta est in obliquo neg maj: in
 potibile en e qd huiusmodi q' agnosce signu et conepu cum signatu
 q' simul talis in obliquo agnosce signatu: et agnosce huiusmodi
 2 directa signu e indirecta signatu inferri alia agnosce directa
 signatu et indirecta signu q' qd e potibile agnosce directa sig-
 ni. et indirecta signatu. Vide q' dicitur Disp. 2a no 13
 d' 14.

Deinde dicitur q' huiusmodi velis huiusmodi et agnosce directa

Directa vniuers, et indirecta aliter, Concedo,
Cognitione --- Cognitio temp Directa vniuers, neg
min. ad alio modo in negare posse fieri ut aliqdo sua re:
Loy opposita Cognitio ut Cognitio Directa vniuers, dicend in
tali Cognitio in populari a ma' talia' delictum, qd si ita cog
nunt, tunc in Labiti vniuers signa' in talia'.

264 Opp 2° si Relatiō gentalis est signū sui tri, illud
Vespiret ut purū trūm, sigd illud Vespiret sub vno
Vespirentali: s' Relatiō gentalis dicitur a transcendenti inco
gnitio' Vespiret trūm, ut purū trūm, qd si pōt ēd signū vū illius.
I' negdo mag' nā Vespire Relatiō gentalem trūm ut purū
trūm nūc aliud ē qm vū. sicut Relatiō' aliud dicitur qm
illud referre ad trūm accidentali, qm illud Vespiret Cam
L'offum tri' qd in illo includent' epistola: Cum igit' leg:
Sentare trūm nō sit aliqda' numerus, qd Relatiō exerceat in
finito, ideo dicit' Vespire trūm ut purū trūm. Vespire en
trūm tot' ē numerus exercitū a' p'rim' in ordē ad ipsum
trūm.

265 Insti. si Relatiō ē signū male tri et reddet subtri
signū sal' accidentali tri: Id ē nō ē dūm, qd neg
illud ex q' legit. It' min' q' signū ē Relatiō transcendens,
qd si Relatiō reddet signū sal' accidentali, Relatiō
gentalis reddet Relatiō transcendente accidentali ut
vident' absurdū. I' negdo min', ad cuius p'batē admittō
sequella in q' nūc absurdi continent', in en ē s' d' vū Relatiō
gentalis, qd qd ē signū epistola' et Relatiō transcendens ad trūm
reddet subtri, qm illud Vespiret signū accidentali, Relatiō
transcendens ē accidentali.